

## REGISTERBLAD

**Område av riksintresse för naturvård i Värmlands län**

**Områdenummer:** NRO17014

**Områdesnamn:** Norra Ny-skogen, Titjärnsskogen och Vimyren

**Kommun:** Torsby

**Kartblad:** 12D NV (123 4)

**Area:** 830 ha

**Naturgeografisk region:** 30a Norrlands vågiga bergkullterräng med mellanboreala skogsområden tämligen kuperad terräng med mestadels låg - medelhög myrprocent

**Kust/havsregion:**

**Regionindelning för sjöar och vattendrag:**

**Agrara kulturlandskapsregioner:**

**Landskapsform:** Vågig bergkullterräng-bergkullslätt

**Riksvärde:**

Naturskog		

**Värdeomdöme:** I "skogslänet" Värmland återstår idag endast spillror av de ursprungliga, genuina skogstyperna. Välskötta kulturskogar dominerar. I delområdena finns skogstyper som kan illstruera det gamla, naturliga skogsbestånden, representativt för stora delar av länet. I dessa naturskogsöar finns förutsättningar för växt- och djurarter som är beroende av lång skoglig kontinuitet för sin överlevnad. Området har även goda förutsättningar att kunna utnyttjas pedagogiskt och turistiskt. Dessa vildmarksområden har en stor andel myrmark varav ett komplex i nordvästra delen angivits som speciellt skyddsvärt. Den rika förekomsten av skogsfågel har särskilt uppmärksammats.

**Huvudkriterier:** A B C

**Förutsättningar för bevarande:** Naturskogen skall helt undantas från alla ingrepp om naturvärdena skall bestå.

**Säkerställande:** Titjärnsområdet och Vimyren är naturreservat.

**Områdets huvuddrag:**

Titjärnsområdet ligger på en högplatå som i norr avgränsas av Hällåskullen - Rösåsen och i väster och öster av sluttningarna ner mot Klarälvdalen och Stormyren. Stora delar av det vildmarksbetonade området utgörs av myrmark.

Skogsmarken domineras i höjdlägena av relativt lågproducerande tallmarker med skiktade

bestånd. Den äldsta trädgenerationen är drygt 300 år. På lägre nivåer blir produktionsförhållandena bättre främst genom förekomsten av rörligt grundvatten, men även på grund av lidlägenas gynnsammare klimat. Graninblandningen ökar längre ner i sluttningarna och virkesförråd och dimensioner har betydligt högre värden än i de högsta terrängavsnitten. I lidernas nedre delar samt i bäckraviner och dråg finns rena granbiotoper, vilka förmodligen är de platser där man hittar den längsta skogliga kontinuiteten.

Iakttagelser från vissa delar av området har visat att minst tre bränder dragit fram över aktuella delar under de senaste 300 åren. På de flesta håll är de enda kulturspåren avverkningstubbar från dimensionsavverkningar utförda före 1900-talet.

Som helhet uppvisar bestånden en rik provkarta på urskogskaraktistika: en stor andel mycket gamla och grova träd, skiktade bestånd, graninvandring i tallbestånden, förekomst av månghundraåriga torrakor och i granbestånden en riklig förekomst av hänglav samt en hög självgallring.

På faunasidan kan noteras en rik förekomst av tjäder och mård.

### **Referenser:**

- Hallingbäck, T 1978 Översiktlig inventering av naturskogar i Värmlands län med kryptogamfloran som utgångspunkt. Länsstyrelsen i Värmlands län, rapport 1978:5  
 Linder, P 1986 Rapport från en snabbinventering av urskogsområdet S om Hällåskullen i N Ny (manus)  
 Sjörs, H 1984 Inventering av myrar i Värmlands län. Del II: Norra delen. Länsstyrelsen i Värmlands län (manus)  
 Wennerholm, H 1986 N Ny-projektet (manus)  
 Statens naturvårdsverk 1982 Inventering av urskogsartade områden i Sverige, del 2 södra delen.

**Uppgiftslämnare:** Lars Furuholm

**Datum:** 981019